

ροῦντα δικαστήν· κελυόντων δὲ πάντων χρῆσθαι παρρη-
 σία καὶ μὴ φείδεσθαι, ἑτίς δ' ἄν' ἔφη ἑφείσαιτο φιλοσόφου
 γένεσι καὶ πλούτοις καὶ ἀρχαῖς ὡσπερ θέαν | ἐν συμπο- 618
 σίῳ κατανέμοντος ἢ προεδρίας ψηφισμάτων ἀμφικτυονι-
 κῶν διδόντος, ὅπως μὴδ' ἐν οἴνῳ τὸν τῦφον ἀποφύγωμεν; 5
 οὔτε γὰρ πρὸς τὸ ἐνδοξον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡδὺ δεῖ ποιεῖσθαι
 τὰς κατακλίσεις, οὔτε τὴν ἐνὸς ἐκάστου σκοπεῖν ἀξίαν
 ἀλλὰ τὴν ἐτέρου πρὸς ἕτερον σχέσιν καὶ ἀρμονίαν,
 ὡσπερ ἄλλων τινῶν εἰς μίαν κοινωνίαν παραλαμβανο-
 μένων. οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀττικὸν λίθον ἢ τὸν 10
 Λακωνικὸν πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ <διὰ> τὴν εὐγένειαν τί-
 θησιν οὐδ' ὁ ζωγράφος τῷ πολυτελεστάτῳ χρώματι τὴν
 ἡγουμένην ἀποδίδωσι χώραν οὐδ' ὁ ναυπηγὸς προτάττει
 τὴν Ἰσθμικὴν πίτυν ἢ τὴν Κρητικὴν κυπάριστον, ἀλλ' ὡς B
 ἂν ἀλλήλοις ἕκαστα συντεθέντα καὶ συναρμοσθέντα μέλλῃ 15
 τὸ κοινὸν ἔργον ἰσχυρὸν καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον παρέχειν,
 οὔτω κατανέμουσιν. καὶ τὸν θεὸν ὁρᾷς, ὃν ἑἀριστοτέχνην
 ἡμῶν ὁ Πίνδαρος (fr. 57) προσεῖπεν, οὐ πανταχοῦ τὸ πῦρ
 ἄνω τάττοντα καὶ κάτω τὴν γῆν, ἀλλ' ὡς ἂν αἰ χρεῖαι τῶν
 σωμάτων ἀπαιτῶσιν·

20

ἑτοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
 ναὶ μὴν κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε

φησὶν Ἐμπεδοκλῆς (fr. 76),

ἑἐνθ' ὅφει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν

οὐχ ἦν ἢ φύσις δίδωσι χώραν, ἀλλ' ἦν ἢ πρὸς τὸ κοινὸν 25
 ἔργον ποθεῖ σύνταξις, ταύτην ἔχουσαν. πανταχοῦ μὲν C
 οὐν ἀταξία πονηρόν, ἐν δ' ἀνθρώποις, καὶ ταῦτα πίνουσιν,